

Leder: Anette Ronæss Hansen, Tlf. 05150. Epost: triplet@aftenbladet.no

triplet

Redaksjonen:

Haaloooo: Vi vil gjerne ha dine meninger, tips og bilder. Slik gjør du:

Send epost til: triplet@aftenbladet.no
Få med navn og alder.

Hva setter du mest pris på i livet?

– Det er vanskelig å si. Jeg er fornøyd med det meste.

Eirik Rasmussen, 20, Tjensvoll

– Hva kan man si? Jeg synes det er helt umulig å svare på.

Wladimir Sabando, 22, Drammen

– Det er nok kjæresten min.

Eirik Moen, 16, Madia.

– Damå mi. Og iskrem.

Håkon Christensen, 15, Sandnes

– Familien, typen og at jeg generelt sett har det greit.

Lisa Thorsvik, 20, Lura

– Det må bli musikk, og da spesielt metal.

Jan Vika, 17, Lura

Yusuke Mori (i hvitt) fra Kawasaki Frontales.

Gå ikke glipp av...

J-liga: Et forsømt stoffområde på sportssidene våre er utviklingen i den japanske J-liga. Vi snakker selvfølgelig om fotball. Dersom du er i Japan søndag, kan du få med deg 13. runde i ligaen, hvor blant annet Kawasaki Frontales møter Omiya Ardija. For øvrig spiller Jubilo Iwata mot Albirex Niigata. Dette blir spennende.

Var volontør i Sør-Amerika:

Betalte for å jobbe

Kathrine Standal, 26, tok et avbrekk fra studiene og dro som volontør til Sør-Amerika. Hun angret ikke.

Mari Hult tekst
Birthe Larsen foto

FRIVILLIG ARBEID: Det var Misjonsalliansen som gjorde det mulig for sandnesjenta å oppfylle drømmen om hjelpearbeid utenlands.

– Frivillig arbeid i utlandet er noe jeg har hatt lyst til å gjøre siden jeg var 15 år, forklarer Standal. – Og dette var et veldig greit tidspunkt. Jeg kom hjem for en måned siden, etter å ha vært borte i over åtte måneder.

FØRST GIKK TUREN til La Paz i Bolivia, hvor hun startet med et tre ukers spanskurs.

– La Paz er en veldig spesiell by, og det eksisterer ikke trafikkregler. Det er nesten en dødslek, ler hun.

Etter endt kurs var det rett på arbeid i El Alto, et fattig strøk som ligger på 4000 meters høyde, på den massive Altiplanosletta.

– Der jobbet jeg mye med Ayma-raindianere, som er en fattig og

stigmatisert gruppe. Jeg bidro for det meste på barnehjem, men var også engelsklærer.

FRA BOLIVIA REISTE Standal videre til Guayaquil i Ecuador. Her jobbet hun på flere ferieskoler for barn. En ting overrasket henne:

– De lekte veldig lite! I gymmen var det gjerne 40 elever og en fotball, så vi lærte dem mange leker.

– Med gjennomsnittsfamilier på åtte barn, og foreldre som jobber 12-timers dager, blir det lite tid og mulighet til ekstra samvær med barna, forteller hun.

Klimaet i Ecuador er ganske forskjellig fra vårt, og temperaturen lå ofte på over 35 grader.

– Den ene varme dagen dro vi å kjøpte 16 liter vann. Tilbake på skolen stilte vi elevene i en rekke, og alle fikk drikke litt. Barna var overbegeistret og kom med kommentarer som «rent vann! Å, så godt». Det setter ting i perspektiv, når tørste, norske barn ofte blir sure om de ikke får saft eller brus.

STANDAL BODDE på såkalte «Casa Alianza», som er Misjonsalliansens hus for volontører – frivillige gratisarbeidere.

– Selv om vi bodde på firemannsrom, gikk det smertefritt. I Ecuador hadde vi til og med svømmebasseng!

Både i Bolivia og Ecuador jobbet hun med rundt ti andre volontører, som hun ikke kjente fra før.

– Jeg har vært heldig å treffe enormt mange hyggelige og interessante personer, og lært veldig mye. Misjonsalliansen gjør en utrolig bra jobb i forhold til bistandsarbeid, og de hjelper til med både skole, helse og mikrofinans. Og så trenger man ikke være kristen for å dra.

Når hun ser tilbake på oppholdet i ettertid, har hun bare gode minner.

– Det er det lureste og beste jeg har gjort i hele mitt liv. Sør-Amerika er suverent, deilig og kaotisk.

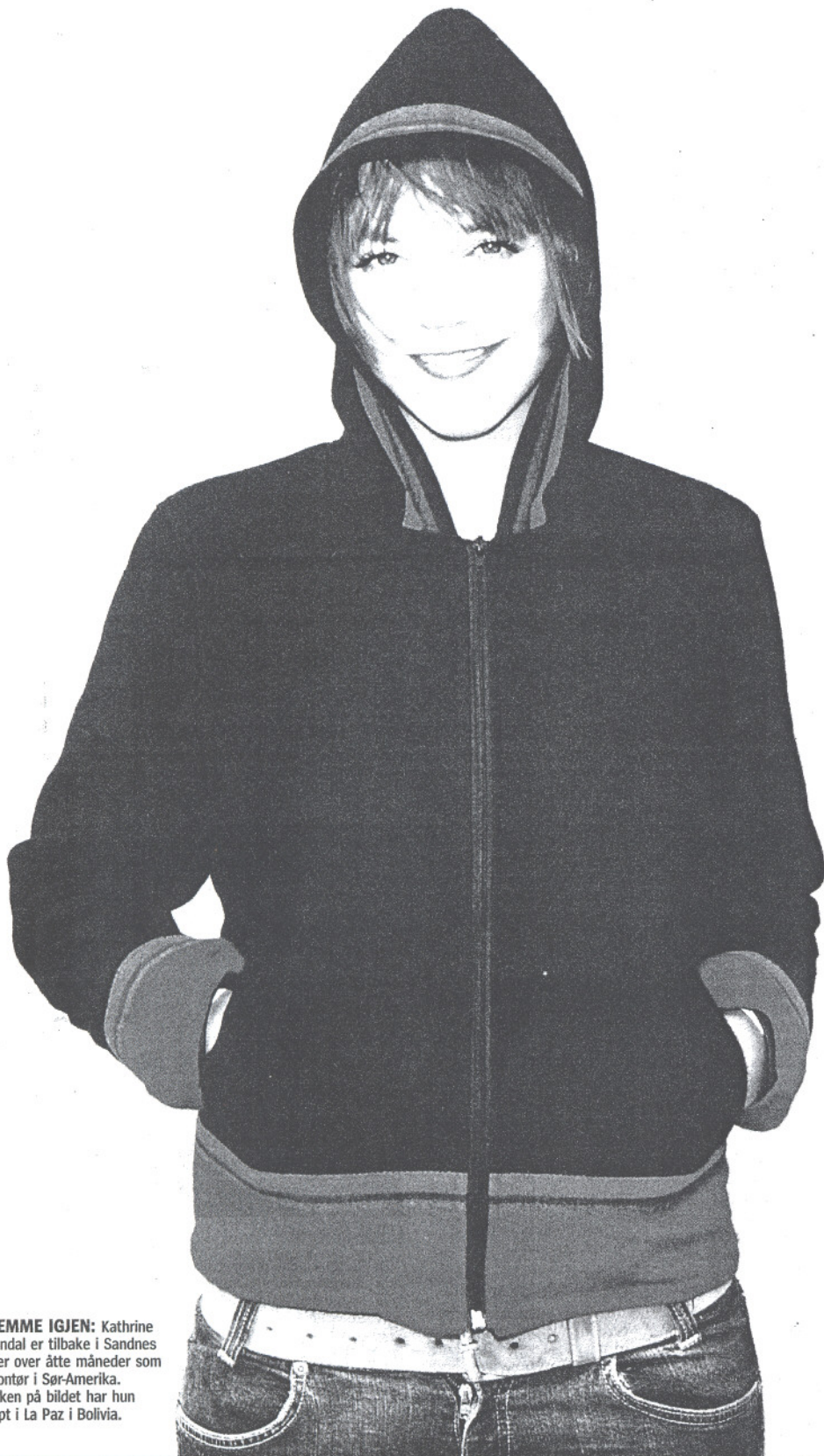
NÅR MAN ER VOLONTØR for Misjonsalliansen, må man dekke både reise og opphold selv, men det ser ikke Standal på som et stort minus.

– Det er klart det koster litt, men er definitivt verdt det. Og det er godt å vite at pengene blir brukt på dem som virkelig trenger det. Den søramerikanske hverdagen er kontrastfull. Det er veldig stor forskjell på fattig og rik.

Nå er hun hjemme i Sandnes igjen, og dommen etter en måned på norsk jord er soleklar.

– Det er kjipt å være hjemme igjen.

marihult@aftenbladet.no

HJEMME IGJEN: Kathrine Standal er tilbake i Sandnes etter over åtte måneder som volontør i Sør-Amerika. Jakken på bildet har hun kjøpt i La Paz i Bolivia.

HVEM KAN DRA: Alle.

HVOR: Kina, Vietnam, Japan, Filippinene, Taiwan, Bolivia, Ecuador og Brasil.

UTGIFTER: Alt dekkes på egen hånd.

VARIGHET: Fra 3 til 12 måneder.

HVEM KAN DRA: Ungdom mellom 18 og 30 år.

HVOR: Europeiske land.

UTGIFTER: Reise, opphold, bolig, mat, lommepenger, lokaltransport og språkkurs blir dekket av prosjektet.

VARIGHET: Fra 2 til 12 måneder.

Gratis alternativ

Ikke råd til å dra til Asia eller Sør-Amerika? Fortvil ikke.

GRATIS: Med Aktiv ungdom kan du reise gratis og jobbe i EU-land.

Aktiv ungdom er EUs ungdomsprogram for ikke-formell lærling, og gir unge mennesker anledning til å tilegne seg nye kunnskaper og ferdigheter ved å ta ansvar og skape egne prosjekter.

Som volontør kan man reise og jobbe på forskjellige prosjekter i hele Europa, med alle utgifter dekket. Grunntanken er at ungdom skal få følelsen av å være en europeisk borger, ikke bare en norsk, og å delta i et europeisk nettverk.

– Vi har mange forespørsler fra ungdom som vil reise ut, forteller Katrine Daviknes i Aktiv ungdom.

– Fra Norge sender vi årlig mellom 40 og 50 unge. Det har holdt seg stabilt, men nå har vi økt den øvre aldersgrensen fra 25 til 30 år, så regner med at vi får flere henvendelser fremover.

Man kan søke på forskjellige prosjekter, hvor mye er knyttet til arbeid med barn og ungdom. Arbeidet er i utgangspunktet ulønnet, men Daviknes påpeker at man blir rik på opplevelser.

– Deltakerne får truffet engasjerte mennesker fra andre land. I tillegg får de opplæring i det lokale språket, og uvurderlig god trening på å praktisere det, sier Daviknes.